

**การศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
ที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา**
**The Study of Knowledge Level and Risk Behavior Using Computer and
Internet that Commits the Offence of Computer-Related Crime Act
(B.E.2550) of Students in Songkhla Rajabhat University.**

อรสา นามไส^{1*} และพิเชษฐ์ จันทวี²
Aurasa Namsai^{1*} and Pichet Chantawee²

^{1,2} อาจารย์, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

^{1,2} Lecturer, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University

* Corresponding author, E-mail: n_aurasa@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 400 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 17.5 และน้อยสุดคือระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 8.8 (2) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมีพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

คำสำคัญ: ความรู้ พฤติกรรม พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550

Abstract

The objective of this research was to study of knowledge level and usability of students which commits any illegal in computer and internet, according to the “Act on Computer – Related Offences, BE 2550 (2007)”. The questionnaires were tested by 400 students of Songkhla Rajabhat University. The data were collected and analyzed quantitatively by Statistical software through use of percentages, means, and standard deviations. The study indicated that (1) most of the students knew about the Computer Crime Act at moderate was 42.3 percent, and got weak was 31.5 percent, good was 17.5 percent and was 8.8 percent, respectively. (2) Most of the students got 4.50 of computer and internet usage score that meant they had never offended.

Keyword: Knowledge, Behavior, Act on Computer-Related Offences, BE 2550 (2007).

บทนำ

ด้วยประเทศไทยได้กำหนดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2550 ซึ่งหากพิจารณาพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะพบว่าพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีเจตนารมณ์ เพื่อกำหนดฐานความผิด บทลงโทษ และอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ผู้ให้บริการในการที่จะต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการอันจะใช้เป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้จะช่วยควบคุม ดูแลและเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ไม่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตกับคนในสังคมได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาซึ่งถือได้ว่าคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในรายวิชาเรียน หรือเป็นการใช้เพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียนรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ จึงมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ในปัจจุบันสถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นั้นยังมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำความผิดโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

การทำงานวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน อาจารย์ และนักศึกษา ที่จะใช้

เป็นแนวทางในการควบคุม ดูแล ป้องกัน ไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และส่งเสริมให้มีการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ในการวิจัย เรื่อง การศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2550) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2550 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดฐานความผิด บทลงโทษ และอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ผู้ให้บริการในการที่จะต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้บริการอันจะใช้เป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้จะช่วยควบคุม ดูแล และเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ไม่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม

พฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง กริยา ทำทางของมนุษย์ที่แสดงออกทั้งที่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสต่าง ๆ หรือ รับรู้ด้วยเครื่องมือทดลองต่าง ๆ เช่น การวัดคลื่นสมอง เป็นต้น

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2537) แบ่งประเภทของพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่บุคคลมีอยู่ในใจตนเองยากที่ผู้อื่นจะรู้ได้ ถ้าบุคคลไม่บอกหรือไม่แสดงออกมาให้ปรากฏ เช่น การคิด การเข้าใจ และการตัดสินใจ ฯลฯ ถ้าหากเจ้าตัวไม่บอกหรือแสดงกริยาทำทางใด ๆ ออกมาแล้วเราจะรู้ได้หรือ

พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาแล้วผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การเดินของหัวใจ เดิน พูด หัวเราะ ร้องไห้ ฯลฯ นอกจากนี้พฤติกรรมภายนอกบางอย่างจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์บันทึกพฤติกรรม เช่น เครื่องวัดคลื่นสมอง เป็นต้น

พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย

ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์ (2557) ได้นำเสนอบทความ เรื่อง โซเชียลมีเดียกับชาติกำลังพัฒนา โดยมีเนื้อหาระบุว่า พิว รีเสิร์ช เซ็นเตอร์ ของสหรัฐอเมริกา สํารวจการใช้ "โซเชียลมีเดีย" ในประเทศกำลังพัฒนาว่า 20 ประเทศ (ไม่รวมประเทศไทย) ผลการวิจัยระบุว่า ผู้ที่เข้าใช้โซเชียลมีเดียในประเทศกำลังพัฒนานั้น ใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์สำคัญ 2 อย่าง อย่างแรกสุดคือการติดต่อสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับคนในครอบครัวหรือเพื่อน ๆ ในแวดวงเดียวกันแบบ "ทุกที่ ทุกเวลา" และเพื่อการแลกเปลี่ยนทรนชนะในหัวข้อสำคัญต่าง ๆ ที่เด่นชัดที่สุดก็คือ เรื่องวัฒนธรรมร่วมสมัยนิยม (ดาราดัง, รสนิยมร่วม, หนังสือ, เพลง เป็นต้น) เรื่องทางศาสนา และสุดท้ายก็คือ เรื่องการเมือง

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) หรือ "สพธอ." (2556) พบว่าปัจจุบันคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยสัปดาห์ละถึง 32 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากเมื่อ 12 ปีที่แล้วถึง 76% (ปี 2544) สำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ท่องอินเทอร์เน็ตบ่อย ที่สุดยังมาจากคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ หรือเดสก์ทอป 45% รองลงมาเป็นโน้ตบุ๊ก 25.3% สมาร์ทโฟน 22.7% แท็บเล็ต 6.8% และอื่น ๆ 0.2% ส่วนกิจกรรมยอดนิยม 3 อันดับแรก เช่น การรับส่งอีเมล 54.4% ค้นข้อมูล 52.5% และใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 33.2% ผู้ใหญ่มักใช้รับส่งอีเมลแต่เด็กเน้นเล่นเกมออนไลน์และการดาวน์โหลดและพบ ด้วยว่า 93.8% เคยใช้โซเชียลมีเดีย มีแค่ 6.2% เท่านั้นที่ไม่เคยใช้ ที่มีการใช้มากที่สุด คือ เฟซบุ๊ก 92.2% กูเกิลพลัส 63.7% และแอปพลิเคชันแชต "ไลน์" 61.1%

ภาพประกอบที่ 1 แสดงพฤติกรรมคนใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (2556)

อาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ในประเทศไทยนั้น หลังจากที่ได้มีการประกาศออกใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ก็ได้มีการรวบรวมการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บเป็นสถิติ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2556) โดยตัวอย่างข้อมูลจากศูนย์ประสานงานการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ไทย หรือ ไทยเซิร์ต ในปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบสถิติเว็บไซต์หน่วยงานด้านการศึกษาที่มีไวรัสมากกว่าเว็บไซต์หน่วยงานอื่น คิดเป็นร้อยละ 48 และในปีพ.ศ. 2555 ประเทศไทยมีสถิติการหลอกลวงต้มตุ๋นทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดเป็นจำนวนภัยคุกคาม คิดเป็นร้อยละ 67

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่กำลังศึกษาอยู่ระหว่างชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 14,855 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่กำลังศึกษาอยู่ระหว่างชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งใช้วิธีสุ่มแบบสะดวก โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (ยุทธ ไกยวรรณ, 2553) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมและสะดวก ผู้วิจัยจึงเก็บตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

โดยแบบสอบถามในตอนี่ 2 จะเป็นแบบสอบถามคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes-No question) โดยหากผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้คะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งตอน จะใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนที่ได้ออกเป็นระดับความรู้แต่ละระดับ (โดยคำนวณจากค่า $\bar{X} + S.D.$ และ $\bar{X} - S.D.$) ดังนี้

มากกว่า $\bar{X} + 1.5 S.D.$

หมายถึง ดีมาก

$\bar{X} + 0.5 \text{ S.D.}$ ถึง $\bar{X} + 1.5 \text{ S.D.}$	หมายถึง	ดี
$\bar{X} - 0.5 \text{ S.D.}$ ถึง $\bar{X} + 0.5 \text{ S.D.}$	หมายถึง	ปานกลางหรือพอใช้
น้อยกว่า $\bar{X} - 0.5 \text{ S.D.}$	หมายถึง	อ่อนหรือไม่ดี

การประเมินระดับความรู้ ดังนี้

ดีมาก	มากกว่า 10.53
ดี	8.36 – 10.53
ปานกลางหรือพอใช้	6.19 – 8.35
อ่อนหรือไม่ดี	น้อยกว่า 6.19

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

โดยแบบสอบถามในตอนที่ 3 จะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ที่มีระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

การประเมินระดับพฤติกรรม

โดยดัดแปลงจาก การใช้ค่าเฉลี่ยโดยอาศัยเกณฑ์ของเบส (วรรณฤติ แก้วแกมแซ, 2544) มาจัดระดับพฤติกรรม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	ไม่เคย
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	นาน ๆ ครั้ง
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	บ่อย
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	บ่อยมาก
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	เป็นประจำ

วิธีดำเนินการออกแบบสอบถาม

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม
2. นักวิจัยสร้างแบบสอบถาม
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามที่สร้าง เพื่อประเมินความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งผลการประเมินผล ได้ค่า IOC = 1 โดยมีการปรับแก้ในบางข้อคำถาม และผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) โดยนำไปทดสอบกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาในแบบสอบถาม แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง
5. ทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .886
6. จัดพิมพ์แบบสอบถาม แล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยทีมผู้เก็บข้อมูลงานวิจัย
7. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์สำหรับนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี และคณะ โดยใช้สถิติพรรณนาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent)
2. วิเคราะห์ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ด้านความรู้เกี่ยวกับความผิดและบทลงโทษ ด้านความรู้เกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ และด้านความรู้เกี่ยวกับผู้ให้บริการ โดยใช้สถิติพรรณนาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent)
3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของลักษณะทางด้านเพศและชั้นปี โดยใช้สถิติพรรณนาแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อ่อน	126	31.5
ปานกลาง	169	42.3
ดี	70	17.5
ดีมาก	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ระดับอ่อน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ระดับดี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และน้อยสุดคือระดับดีมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

รูปแบบพฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
ท่านเคยปล่อยให้ไวรัสเข้าสู่ระบบเครือข่ายเพื่อต้องการให้ระบบนั้นได้รับความเสียหาย ชัดชัด	4.61	0.95	ไม่เคย
ท่านเคยเข้าไปลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	4.60	0.95	ไม่เคย
ท่านเคยดักจับข้อมูลที่ส่งผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ	4.58	1.01	ไม่เคย
ท่านเคยเข้าไปแก้ไขข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีเจตนาสร้างข้อมูลเท็จ	4.57	1.00	ไม่เคย
ท่านเคยนำข้อมูลซึ่งเป็นเท็จที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	4.56	1.08	ไม่เคย
ท่านเคยแอบเข้าระบบที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงและท่านไม่ได้รับสิทธิ์ในการเข้าถึงนั้น	4.56	0.98	ไม่เคย
ท่านเคยนำข้อมูลอันเป็นเท็จเผยแพร่สู่สาธารณชน	4.56	1.00	ไม่เคย
ท่านเคยนำภาพ หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือลูกค้อออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย	4.52	1.05	ไม่เคย
ท่านเคยแอบเข้าดูข้อมูลของผู้อื่นโดยข้อมูลนั้นมาตรงการป้องกันการเข้าถึงและท่านไม่ได้รับสิทธิ์ในการเข้าถึงนั้น	4.52	1.04	ไม่เคย
ท่านเคยตัดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง	4.51	1.09	ไม่เคย
ท่านเคยส่งเมลล์ก่อนหรือโฆษณาขายสินค้า ไปยังผู้ใช้ีเมลล์อื่น ๆ ที่ไม่ได้ต้องการ	4.51	1.06	ไม่เคย
ท่านเคยกล่าวหาผู้อื่นผ่านเว็บบอร์ดสาธารณะ	4.51	1.00	ไม่เคย
ท่านเคยเข้าอีเมลล์ผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ	4.51	1.00	ไม่เคย
ท่านเคยโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเวปไซด์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้	4.49	1.05	นาน ๆ ครั้ง
ท่านเคยส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จัก	4.48	1.08	นาน ๆ ครั้ง

**ตารางที่ 2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์
และอินเทอร์เน็ต**

รูปแบบพฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
ท่านเคยเข้าอีเมลผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ	4.48	1.08	นาน ๆ ครั้ง
ท่านเคยเผยแพร่รหัสผ่านในการเข้า facebook ของเพื่อนให้กับผู้อื่นรับทราบ	4.46	1.11	นาน ๆ ครั้ง
ท่านเคยส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา	4.43	1.09	นาน ๆ ครั้ง
ท่านเคยส่งภาพลามก อนาจารของดาราหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลต่อให้เพื่อน (forward mail)	4.42	1.11	นาน ๆ ครั้ง
ท่านเคยใช้คำพูดที่ไม่สุภาพหรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทาง facebook	4.06	1.13	นาน ๆ ครั้ง
ภาพรวม	4.50	0.67	ไม่เคย

จากตารางที่ 2 ระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เท่ากับ 4.50 คือ ไม่เคยมีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย การปล่อยไวรัสเข้าสู่ระบบเครือข่ายเพื่อต้องการให้ระบบนั้นได้รับความเสียหาย ชัดช้อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.61 การเข้าไปลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 การ ดักจับข้อมูลที่ส่งผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 การเข้าไปแก้ไขข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้อนุญาตและมีเจตนาสร้างข้อมูลเท็จ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 การนำข้อมูลซึ่งเป็นเท็จที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แอบเข้าระบบที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงและท่านไม่ได้รับสิทธิในการเข้าถึงนั้น และนำข้อมูลอันเป็นเท็จเผยแพร่สู่สาธารณชน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.56 การนำภาพหรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือลูกค้ำออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย และแอบเข้าดูข้อมูลของผู้อื่นโดยข้อมูลนั้นมาตรการป้องกันการเข้าถึงและท่านไม่ได้รับสิทธิในการเข้าถึงนั้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 การตัดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง ส่งเมลล์ก่อกวนหรือโฆษณาขายสินค้า ไปยังผู้ใช้อีเมลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ต้องการ กล่าวหาผู้อื่นผ่านเว็บบอร์ดสาธารณะ และเข้าอีเมลผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51 เมื่อพิจารณา รูปแบบพฤติกรรมที่นักศึกษากระทำ นาน ๆ ครั้ง พบว่า การโพสหรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.49 รองลงมาคือ การส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จัก และเข้าอีเมลผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48 การเผยแพร่รหัสผ่านในการเข้า facebook ของเพื่อนให้กับผู้อื่นรับทราบ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.46 การส่ง

ข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 การส่งภาพลามก อนาจารของ ดาราหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลต่อให้เพื่อน (forward mail) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42 และการใช้คำพูด ที่ไม่สุภาพหรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทาง facebook มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 4.06

สรุปและอภิปรายผล

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ระดับอ่อน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ระดับดี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และน้อยสุด คือระดับดีมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริธร เจริญรัตน์ และ ชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์ (2552) ได้ศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 490 คน พบว่านักศึกษส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระดับดี ระดับอ่อน และ ระดับดีมาก ตามลำดับ

2. ระดับพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เมื่อพิจารณารูปแบบพฤติกรรมที่นักศึกษากระทำ นาน ๆ ครั้ง พบว่ารูปแบบพฤติกรรม ที่มีผลกระทบมากที่สุด คือ การหมิ่นประมาทผู้อื่นผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ การส่งภาพ ลามก อนาจารให้ผู้อื่น (forward mail) การส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา การ เผยแพร่รหัสผ่านในการเข้า facebook ของเพื่อนให้กับผู้อื่นรับทราบ การเข้าอีเมลผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต จากเจ้าของ การส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จัก และการโพสต์หรือเผยแพร่ภาพ ลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าลักษณะพฤติกรรมที่ พบในการกระทำของนักศึกษานั้น เป็นพฤติกรรมที่มักถูกฟ้องร้องเป็นคดีความ งานวิจัยของสาวตรี สุขศรี, ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ, อรพิน ยิงยงพัฒนา สถิติการดำเนินคดีตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 พบว่าคดีที่มี เนื้อหาความผิดเกี่ยวข้องกับการหมิ่นประมาทต่อบุคคลมีสัดส่วนมากที่สุดในคดีที่ถูกฟ้องตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ 2550 ทั้งหมด รองลงมาคือ คดีที่เป็นอาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ (เช่น การเจาะข้อมูล การส่งสแปม) อันดับที่สามคือ คดีที่มีเนื้อหาความผิดเกี่ยวข้องกับการหมิ่นประมาทกษัตริย์ พระราชินี และ รัชทายาท อันดับที่สูง มีสองประเภท คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกง เช่น โปสต์ข้อความหลอกขายของ และ คดีที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาลามก ซึ่งหากพิจารณาผลนักศึกษา ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาก็ยังมีความ เสี่ยงที่จะประพฤติดิตตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จึงควร มีการเสริมสร้างความรู้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีความระมัดระวังในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย และตระหนักถึงบทลงโทษที่จะได้รับเมื่อกระทำความผิด เพิ่มเติมจากการเรียนการสอนใน

รายวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมนอกห้องเรียนอื่น ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคลากร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้ให้การสนับสนุนทุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2550).พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. สืบค้นจาก

http://www.mict.go.th/ewt_news.php?nid=333

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2556). สถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์. สืบค้นจาก <http://www.ictkm.info/content/detail/64.html>

ไพบูลย์ เทวรักษ์.(2537).จิตวิทยา.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส.ดี.เพรส.

ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์.(2557). โขเชียลมีเดียกับชาติกำลังพัฒนา. มติชน (กรอบข่าย). ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์.หน้า 26.

ยุทธ ไถยวรรณ.(2553). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

วรรณฤดี แก้วแกมแซ. (2544). ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร /วรรณฤดี แก้วแกมแซ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สาวิตรี สุขศรี, ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ, และอรพิน ยิงยงพัฒนา.(2553).รายงานสถานการณ์การควบคุมและปิดกั้นสื่อออนไลน์ด้วยการอ้างกฎหมายและแนวนโยบายแห่งรัฐไทย. สืบค้นจาก <http://ilaw.or.th/node/631>.

สิริธร เจริญรัตน์ และชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์ (2552). เรื่องความรู้เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 29, 102-112.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (2556). เจาะพฤติกรรมคนไทยยุคดิจิทัลติดโซเชียลมีเดีย-ใช้เน็ต 32 ชม./สัปดาห์. สืบค้นจาก

http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1373260559